

stemmelse ialtsald i nogle af de Punkter, hvori det lod sig gjøre. Saaledes stillede Sagen sig med Hensyn til de lærde Skoler. Naar Forespørgslen nu gaar ud paa, hvorvidt det skulde være paatænkt at lade en lignende Tilkjendegivelse udgaa ogsaa til Folkeskolerne, kan jeg dertil svare, at det ganske vist fra Begyndelsen af har været min Tanke, at en saadan Udtalelse ligeoverfor de lærde Skoler med Nødvendighed maatte føre til en lignende for Folkeskolerne. Jeg tror ikke, det vilde kunne forvares at handle anderledes. Netop efter den hele Forbindelse, der er mellem de forskellige Skoler, de lærde Skoler, Middelskolerne og de rene Folkeskoler, maatte jeg anse det for urigtigt at begrænse Udtalelsen til de lærde Skoler, men paa den anden Side maa jeg sige til, at det maatte anses for ønskeligt at oppebie de nærmere Udtalelser, som kunde fremkomme fra de lærde Skoler, til hvilket Cirkulæret nærmest var rettet og paa anden Vis, idet dette kunde faa Indflydelse ikke blot paa Formen af Tilkjendegivelsen for Folkeskolerne's Vedkommende, men muligvis ogsaa i enkelte Punkter paa Indholdet. Saaledes som Sagen nu stiller sig, maa jeg sige, at det ganske vist er min Agt at lade en Tilkjendegivelse udgaa om Rettskrivningen for Folkeskolerne i det Væsentlige i Overensstemmelse med, hvad der er udtalt for de lærde Skoler, hvilken Tilkjendegivelse vil komme til at afløse Cirkulæret af 14de November 1865, og at dette sandsynligvis vil ske om ikke lang Tid. Jeg vil ikke binde mig til en bestemt Tid eller til Udtrykket „snarest muligt“, men jeg kan dog sige til, at efter min Overbevisning vil det ske inden sotte Tid.

S. C. D. Müller: Efter det Svar, som vi fik fra den ærede Ministers Side om, at det skulde blive taget under Overveieelse om snart at lade udgaa en Tilkjendegivelse til Almue-skolerne i Eighed med den til de lærde Skoler, skal jeg tillade mig at forfølge denne Forespørgsel et Dieblit, da Svaret i mine Dine giver os en sandsynlig Udfigt til et Brud i det danske Sprog, idetmindste ganske sikkert i det danske Skriftsprog, et Brud, som jeg tror, at Danmarks Historie igjennem den

hele Udvikling af dets Skriftsprog kun ved en eneste Leilighed har vist Mage til — ja jeg tror, at dette Brud maasse vil overgaa hint. Det er ikke Tilfælde, som det saa ofte er sagt med Hensyn til det Cirkulære, som er udgaaet til de lærde Skoler, at det har sat en meget bestemt Grændse, hvortil det er tilladt at gaa, thi dette Cirkulære viser hen til de 13 Mænds Erklæring. Man gaar altsaa i denne Sag fra den almindelige Rettskrivning ved Cirkulæret til de 13 Mænds Erklæring, men de 13 Mænd gaa tilbage til Stofholmsmødet, og erklære sig for dette Mødes Banebrydere, og de ledende Mænd ved dette Møde gaa allerede langt ud over Stofholmsmødets Majoritetsbeslutninger. Man vil i dette Spor altsaa ikke engang have Udfigt til at blive staaende ved Stofholmsmødet, thi de ledende dansk-norske Mænd, der deltog i dette eller sluttede sig til det, ere gaaede langt ud over dette, og ere gaaede tildels efter Minoritetens Forslag til en Rettskrivning, der vil være et ligesaa stort Brud paa det Bestaaende, som der skete i den danske Rettskrivning ved 1550. Vi have i Læseværelset „Norsk Folkeblad“, udgivet af Digteren Bjørnstjerne Bjørnson, og man vil der finde, at han har optaget flere af Minoritetens Forslag ved Stofholmsmødet. Han skriver saaledes „henne“ og „finne“ med 2 „n“'s istedetfor med „nd“ „hende“ og „finde“, han skriver „ennu“, istedetfor „endnu“ og „gaae in“, istedetfor „gaae ind“. Den ærede Forfatter kommer ind paa et saadant Fremskridt i at forandre det dansk-norske Sprog, at han gaar langt videre end paa Stofholmsmødet. En af det danske Sekretariat udgiven Rettskrivningsordbog er ligeledes gaaet videre end Majoritetsbeslutningerne. Man arbejder fra de ledende Mænds Side paa det Stærteste paa at naa en Tid, hvor man skriver Erkjendelsen med 4 „æ“'er: „Ærkendelsen“ og ved nogle af sine yderligere Forslag om Udeladelsen af „i“ efter Begyndelseskonsonanter og Forandring af „nd“ og „ld“ udsletter man det mest karakteristiske Skjelnemærke i mange Ord mellem Dansk og Tydsk, og man udsletter med det Samme Giendommeligheder, som ikke blot eksistere i Skrift men ogsaa i Lyd. Det er Noget,